

Tuần Báo Vô Vi

29 tháng 12 năm 2019

Số 479

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Làm người đa tình đa cảm có hữu ích gì không?
- 2) Làm người thiếu từ bi thì sẽ ra sao?
- 3) Làm sao cho nhơn loại thức tâm?
- 4) Quy nguyên thiên giác là sao?
- 5) Lòng tham của loài người làm sao dứt được?
- 6) Tu sao mới đạt được thanh tịnh?
- 7) Tại sao nhân loại ai ai cũng quý thương mẹ già?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Monaco, 09-03-2002 3: 15 AM 1) Hỏi: Làm người đa tình đa cảm có hữu ích gì không? Đáp: Thừa làm người đa tình đa cảm rất dễ bị lợi dụng. Kệ: Đa tình đa cảm dễ si mê Thiếu trí bất minh đủ các bề Tâm đạo không tròn dễ bị phỉnh Cần tu tỉnh tấn chẳng còn mê.	Monaco, 10-03-2002 3: 55 AM 2) Hỏi: Làm người thiếu từ bi thì sẽ ra sao? Đáp: Thừa làm người thiếu từ bi thì sẽ chịu luật nhân quả. Kệ: Tâm từ không có khó hành tu Hậu quả không yên tự tạo mù Rắc rối chính mình không tiến bước Trí tâm không ổn khổ như tù.
Monaco, 11-03-2002 3: 30 AM 3) Hỏi: Làm sao cho nhơn loại thức tâm? Đáp: Thừa thiên cơ đã chuyển biến liên tục nhắc nhở cho nhơn loại sớm thức tâm trong luật tự nhiên và hồn nhiên. Kệ: Thiên cơ biến chuyển khổ vô cùng Ác liệt chẳng còn dung thứ nữa Nhân quả phơi bày càng rõ rệt Tâm không tự thức chẳng khoan dung.	Monaco, 12-03-2002 6: 30 AM 4) Hỏi: Quy nguyên thiên giác là sao? Đáp: Thừa quy nguyên thiên giác là thực hành phương pháp công phu liên tục và dày công sẽ đạt tới tự thức và quy tâm. Kệ: Quy nguyên thiên giác tự chơn hành Nguyên lý Trời ban tự hướng thanh Đời đạo song tu chơn lý tiến Thành tâm tu luyện tự giao liên.
Monaco, 13-03-2002 7: 05 AM 5) Hỏi: Lòng tham của loài người làm sao dứt được? Đáp: Thừa lòng tham của loài người chỉ có tu dứt khoát, tự xây dựng một tập quán tốt thì sẽ tự dứt. Kệ: Lòng tham khuyến rũ khắp nơi nơi Tu tiến dựng xây hướng cõi Trời Tận độ chính mình cùng tiến triển Dày công hành pháp tiến kịp thời.	Monaco, 14-03-2002 5: 55 AM 6) Hỏi: Tu sao mới đạt được thanh tịnh? Đáp: Thừa tu dứt khoát thì sẽ đạt được thanh tịnh. Kệ: Tu hành dứt khoát đạt tâm thanh Tiến bước không lui rõ tiến trình Các giới phân minh đường tiến hóa Bình tâm thanh tịnh tự phân hòa.
Monaco, 15-03-2001 3: 30 AM 7) Hỏi: Tại sao nhân loại ai ai cũng quý thương mẹ già? Đáp: Thừa nhân loại ai ai cũng quý thương mẹ già vì không có mẹ săn sóc thì con làm sao trưởng thành được. Kệ: Tình thương mẹ đã hy sinh độ Quý tướng Trời cao giúp tiến bộ Phục vụ không ngừng trong tiến hóa Triền miên xây dựng niệam Nam Mô.	

MÃU ÁI 196

*Chuyên cần cương quyết tự hành
Sửa sai dẹp loạn hùng anh nơi mình
Bên trong chơn giả lưỡng tình
Dâm ô không động do mình tạo ra.*

Miệng hô cương quyết nhưng tâm không sáng suốt thì sự cương quyết ấy kể như không. Cho nên chúng ta đã thực hành: “Pháp Lý” là nói cho thông; “Vô Vi” từ cái có đi tới cái không không; “Khoa Học” là tùy cơ ứng biến; “Huyền Bí” là khôi phục lại những huyền cơ bí yếu mà loài người ai ai cũng có, nhưng nó đã lãng quên đó thôi; “Phật Pháp” là thanh điển hòa hợp với tất cả thì sự nhiễu động sẽ tự tan.

*Đường đi sáng suốt tự ban
Tình thương cha mẹ sẵn sàng cho con
Thích Ca lưu lại đường mòn
Hậu sanh chịu tiến chẳng còn si mê.*

Phân Hồn chuyển luân tại thế, hỗn hợp trong mọi tình cảnh khác nhau do sự kích động và phản động, nhiên hậu mới tiến về thanh tịnh; không khác nào một cuộc thi đua tại thế, rốt cuộc rồi cũng buông bỏ tất cả những sự rườm rà rồi ra đi.

*Sớm minh sớm sửa sớm ghi
Con đường chơn chánh ta đi thẳng lèo
Tây phương cực lạc chẳng nghèo
Điểm thanh hòa điểm chẳng theo cực hình.*

Muốn sớm thoát khỏi sức hút của hồng trần thì nên tự bước vào con đường điểm quang mà tu.

(Chép lại từ tập thơ và tài liệu xưa do bạn đạo Việt Nam sưu tầm. Kiểm lại với băng Thiền Sư giảng bài thơ – Sài Gòn, ngày 21/12/1974)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

HCM, ngày 27 tháng 10 năm 2001

Kính thưa Thầy,

Hôm nay con có một quyết định quan trọng nên con mới viết thư gửi Thầy, nhờ Thầy chỉ dạy dùm.

Con muốn buông bỏ tất cả mọi công ăn việc làm ở đời để tập trung tu thiền niệm Phật. Con cảm thấy tâm hồn lắng dịu và nhẹ nhàng trong ý niệm Phật và có linh cảm là sẽ được phát triển tâm linh qua ý chí niệm Phật. Tuy nhiên trong việc làm và cuộc sống hằng ngày, con không đủ sáng suốt để làm việc (một cách trôi chảy và thành công) và vượt qua nổi những thử thách tầm thường.

Pháp lý VVKHHBPP là phương pháp dành cho con người tại thế gian này thực hành đời đạo song tu. Nhưng riêng con thì thấy rằng con không đủ khả năng để phát triển cùng một lúc cả đời lẫn đạo. Nếu con không tập trung về đạo hoàn toàn thì con không phát triển tâm linh được đúng mức. Nếu con bỏ đạo mà lo cho đời thì thấy toàn là cảnh khổ của kiếp người. Con còn vừa lo cho đời vừa thực hành đạo với một thời gian ngắn ngủi và hạn hẹp mỗi đêm thì không đủ để phát triển tâm linh.

Trong thời gian qua, con có dành dụm được ít tiền và cất được hai căn nhà nhỏ. Nếu để cho người ta thuê để lấy tiền thì cũng đủ chi phí cho tiền ăn uống và sinh hoạt hằng ngày. Con nói về lo phụ giúp cho cha mẹ hay anh chị em thì không biết cho đến khi nào và đến mức bao nhiêu mới thấy là đủ.

Bởi vậy con mới quyết định là buông bỏ tất cả để lo phát triển tâm linh thì mới tự cứu mình và cứu nhiều người được.

Nếu nói về đời đạo song tu thì đã mấy mươi năm nay thầy lê bước khắp năm châu để quảng bá pháp lý, nhưng mà đã có mấy ai thật sự thành đạt và kẻ vai gánh vác với Thầy. Chẳng là vì mỗi người thiếu thực hành đó sao ?

Kính xin Thầy cho con biết là con suy nghĩ và quyết định như vậy có đúng hay không?

Con xin cảm tạ Thầy.

NTN

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

T N,

Thầy vui nhận được điện thư của con được biết luồng điện của con bắt đầu hội tụ và con bắt đầu thấy sự chậm chạp của con, thì con mới có cơ hội sửa tiến. Đời thì lúc nào cũng chậm chạp. Đạo là quân bình và nhanh chóng. Từ sự khó khăn này đến khó khăn khác thì mới có cơ hội tự thức và hồn sẽ được tiến. Đời thì nằm trong nguyên lý tham dâm, còn đạo là quân bình tự thức.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Atlantic City, ngày 31 tháng 12 năm 1991
CHA YÊU

Cha yêu kích động góp công
Cha sinh con trẻ nỗi giòng thương yêu.
Ý tâm là một lại siêu,
Vắng Cha con lại cảm yêu Cha nhiều.
Cha lo gánh vác nhiều điều,
Con theo đường lối cảm siêu cảm hòa.
Do đâu cảm thức tình Cha,
Trời ban sống động tìm ra người hiền.
Khổ hành tại thế tạo duyên,
Tiền nhân hỗ trợ giao liên kết tình.
Tu hành tự cảm tự mình,
Tình Cha không bỏ tự mình hướng theo.
Tim con sống động không nghèo,
Nhớ Cha con tiến con theo chơn tình.
Thanh bình nguyên khí cảm mình,
Tình Cha tươi đẹp hành trình Cha ban.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.01 PHẨM APANNAKA

5. CHUYỆN ĐẤU GẠO (Tiền Thân Tandulanali)

Giá đấu gạo bao nhiêu?...

Câu chuyện này được Thế Tôn, khi ở tại Kỳ Viên, đã kể về Trưởng lão Laludayi. Trong thời ấy, Tôn giả Dabba, con bộ tộc Malla, làm người phân phối cơm ăn cho chúng Tăng. Thời ấy, vào buổi sáng, trong khi phân phối thể cơm, Trưởng lão Udayi khi thì được gạo tốt, khi thì được gạo xấu. Vào ngày được gạo xấu Udayi thường làm rộn lên trong phòng phát thể và nói:

- Sao chỉ có Dabba biết phát thể, chớ chúng tôi không biết hay sao?

Một hôm, khi Udayi làm rộn lên trong phòng phát thể, người ta đưa sổ phát thể cho Udayi và nói:

- Hôm nay, Hiền giả hãy phát thể.

Bắt đầu từ hôm ấy, Udayi phát thể cho chúng Tăng. Nhưng trong khi phát thể, Udayi không biết gạo nào là gạo tốt, gạo nào là gạo xấu, Udayi cũng không biết số hạ lap như thế nào được phát gạo tốt, số hạ lap như thế nào được phát gạo xấu. Khi làm sổ thứ tự để chia phần, Udayi không nghĩ đến thứ tự hạ lap. Do vậy, khi các Tôn giả đứng vào vị trí của mình, Udayi ghi một cái dấu trên sàn hoặc trên tường để chỉ rõ hàng này đứng chỗ này, hàng kia đứng chỗ kia.

Đến ngày sau, trong phòng phân phối thể có ít Tỳ kheo hơn trong hàng này, và có nhiều Tỳ kheo hơn trong hàng kia. Hàng nào ít Tỳ kheo hơn, thì các dấu ghi quá thấp, hàng nào nhiều Tỳ kheo hơn, thì các dấu ghi quá cao. Nhưng

Udayi không biết gì về hàng sắp, đã phân phối các thể theo những dấu của mình. Do vậy, các Tỳ kheo nói với Udayi:

- Các dấu hoặc là quá thấp, hoặc là quá cao. Gạo tốt dành cho những vị có hàng lap như thế kia còn gạo xấu lại dành cho những vị có hàng lap như thế này.

Nhưng Udayi gạt họ ra một bên và nói:

- Nếu dấu này là như vậy, sao các Hiền giả không đứng như vậy? Sao tôi lại tin các Hiền giả? Tôi tin các dấu của tôi hơn.

Các vị trẻ tuổi và các Sa-di kéo Udayi ra khỏi phòng phân phối và nói:

- Nay Hiền giả Udayi ám độn, khi Hiền giả phân phối thể, các Tỳ kheo nhận thiếu phần họ được nhận.

Hiền giả không xứng đáng để phân phối. Hãy đi ra đi.

Trong khi ấy, tại phòng phân phối thể, có tiếng ồn ào lớn. Nghe vậy, bậc Đạo sư gọi hỏi trưởng lão Ananda:

- Nay Ananda, không phải hiện nay, Udayi với sự ngu si của mình, mới làm cho người khác bị thiệt hại khi nhận phần của họ. Thuở trước, Udayi cũng đã làm như vậy.

Trưởng lão Ananda yêu cầu Thế Tôn làm sáng tỏ vấn đề này. Thế Tôn trình bày rõ sự việc bị tái sanh che lấp qua câu chuyện quá khứ.

(còn tiếp)